

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/221/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116202621
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Pastieriková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1116202621.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Tatiany Pastierikovej a členiek senátu JUDr. Eleny Kúšovej a JUDr. Dany Šiffalovičovej v právnej veci žalobcu: CUBE DESIGN s.r.o., Moyzesova 5, 811 05 Bratislava, IČO: 36 688 169, právne zastúpený: JUDr. Eva Krištofiaková, advokátka, Zelená 11, 900 45 Malinovo, IČO: 44 495 145, proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700, o zaplatenie 1.316,58 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 32Cb/18/2016-128 zo dňa 27.06.2019, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 32Cb/18/2016-128 zo dňa 27.06.2019 v napadnutej časti I. výroku, týkajúcej sa úroku z omeškania, a v časti III. výroku zrušuje a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie („ďalej len „súd“) I. výrokom žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.303,63 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % p.a. zo sumy 1.316,58 eur od 31.01.2016 do 06.06.2018, úrok z omeškania vo výške 5,05 % p.a. zo sumy 1.303,63 eur od 07.06.2018 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. II. výrokom súd konanie v prevyšujúcej časti istiny vo výške 12,95 eur zastavil. III. výrokom žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 100 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Súd vec právne posúdil podľa ustanovení § 442, § 443, § 797 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 4 ods. 2, 4, § 11 ods. 8, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“), § 145 ods. 2, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa návrhom na začatie konania doručeným súdu domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd zaviazal žalovaného na úhradu sumy 1.316,58 eur s príslušenstvom titulom poistného plnenia ako náhrady za škodu spôsobenú klientom žalovaného. Žalobca v žalobcom návrhu uviedol, že dňa 26.10.2015 mu vznikla škoda na jeho motorovom vozidle pod U. XXXXXXXXXXXX, ktorú spôsobil klient žalovaného. Poukázal na to, že žalovaný mu dňa 15.12.2015 oznámil, že ukončil šetrenie škodovej udalosti na motorovom vozidle a že priznáva na opravu čiastku v sume 540,48 eur bez DPH + 108,10 eur DPH, t.j. celkom 648,58 eur, pričom z oznámenia poisťovne zo dňa 15.12.2015 ďalej vyplývalo, že poisťovňa znížila úhradu poistného plnenia z PZP za opravu motorového vozidla o sumu 269,42 eur s DPH, t.j. 224,52 eur bez DPH. Ďalej poukázal na to, že dňa 15.01.2016 mu žalovaný oznámil, že ukončil šetrenie vo veci prenájmu náhradného motorového vozidla, pričom priznáva žalobcovi náhradu škody v rozsahu 1.157,94 eur bez DPH, a to napriek tomu, že faktúra za prenájom náhradného motorového vozidla bola predložená na čiastku 2.700 eur. Žalobca mal za to, že žalovaný neoprávnene krátil poistné plnenie z PZP. V žalobe si uplatnil aj zákonné úroky z omeškania a trovy právneho zastúpenia.

Súd vydal vo veci dňa 22.08.2016 platobný rozkaz č.k. 32Cb/18/2016-30, voči ktorému podal v zákonnej lehote odôvodnený odpor žalovaný, s tým, že žalobu považoval za nedôvodnú.

Podaním doručeným súdu pred pojednávaním dňa 27.06.2019 vzal žalobca žalobu v časti 12,95 eur späť a navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Súd na pojednávaní dňa 27.06.2019 uznesením pripustil späťvzatie v časti istiny 12,95 eur a konanie v tejto časti zastavil.

Súd konštatoval, že žalobca si uplatňuje úroky z omeškania vo výške 5,05 % p.a. vyčíslené od 15. dňa nasledujúceho po Oznamení žalovanej o skončení šetrenia zo sumy 1.316,58 eur od 31.01.2016 do 06.06.2018 a úrok 5,05 % zo sumy 1.303,63 eur od 07.06.2016 do zaplatenia v časti prenájmu motorového vozidla. Mal za to, že by išlo o tvrdošť zákona, ak by žalobcovi ako poškodenému z dopravnej nehody nemali byť uhradené náklady, ktoré na opravu svojho motorového vozidla reálne vynaložil. Zdôraznil, že žalobca ako poškodený pri prevádzke motorového vozidla má voči žalovanému ako poisťovateľovi priamy nárok z titulu poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom, vzhľadom na to, že mu vznikla škoda poškodením veci - jeho motorového vozidla pri dopravnej nehode, ktorú nezavinil. Vzhľadom na to, že žalobca preukázal ním uplatnený nárok, posúdil súd nárok žalobcu ako dôvodný a v celom rozsahu mu vyhovel. Súd priznal žalobcovi zároveň nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,05 % a vzhľadom na plný úspech žalobcu v spore, priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, a to voči I. výroku v časti týkajúcej sa úrokov z omeškania a voči III. výroku. Svoje podanie odôvodnil tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP. Žalovaný namietal, že súd nesprávne rozhodol o príslušenstve pohľadávky, čo má vplyv na rozhodnutie o pomere úspechu strán v spore. Uviedol, že žalobou doručenou súdu dňa 08.02.2016 žiadal žalobca zaviazat' žalovaného na zaplatenie istiny vo výške 1.316,58 eur spolu s 9,05 % úrokom z omeškania ročne od 31.01.2016 do zaplatenia. Po podaní odporu žalovaným a napadnutí príslušenstva žalobca „upravil“ žalobu v tom smere, že úroky z omeškania pôvodne uplatnené podľa Obchodného zákonníka vo výške 9,05 % upravil na 5,05 % podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Žalovaný poukázal na to, že týmto podaním došlo de facto k čiastočnému späťvzatiu žaloby v časti príslušenstva o 4 percentuálne body, súd však opomenul o tomto čiastočnom späťvzatiu žalobcu zo dňa 12.03.2018 rozhodnúť a v danej časti konanie zastaviť, čo má vplyv na rozhodnutie o pomere úspechu strán v spore. Ďalej namietal, že súd síce správne uplatnené príslušenstvo posudzoval podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP, ktorý odkazuje na Občiansky zákonník, avšak dané ustanovenie nesprávne na daný prípad aplikoval. Zdôraznil, že žalobca žaloval priamo poisťovateľa a nie vinníka dopravnej nehody a v tomto smere je právna úprava pri uplatnení príslušenstva voči poisťovateľovi osobitná. V zákone o PZP je upravená možnosť uplatnenia úrokov z omeškania voči poisťovateľovi v § 11 ods. 6 a to tak, že poškodený má právo na úroky z omeškania až vtedy, pokiaľ poisťovateľ do troch mesiacov od nahlásenia poisťovej udalosti neskončí prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu plniť a neuhradí preukázané nároky alebo v tejto lehote nepodá ani vysvetlenie prečo plnenie nepoukázal. Poukázal na to, že škodová udalosť nastala dňa 26.10.2015, kedy bola aj žalovanému ohlásená, žalovaný zlikvidoval škodu na vozidle dňa 15.12.2015, kedy poukázal náhradu škody vo výške 918 eur a náhradu za prenájom zlikvidoval dňa 15.01.2016 a žalobcovi poukázal 1.092,06 eur, žalovaný teda v lehote troch mesiacov od nahlásenia udalosti vysporiadal, v listoch uviedol dôvody, pre ktoré plnenia v plnej uplatnenej výške nepoukázal. Žalovaný mal preto za to, že sa nedostal do omeškania. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018. Okrem toho žalovaný uviedol, že istinu vo výške 1.303,63 eur uhradil dňa 17.07.2019. S ohľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd zmenil I. výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie tak, že nepriznáva príslušenstvo k istine a aby zrušil III. výrok rozhodnutia a vrátil rozhodnutie v tejto časti na súd prvej inštancie na opätovné rozhodnutie.

3. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním doručeným súdu dňa 12.08.2019. Odvolanie žalovaného považoval za nedôvodné. Poukázal na to, že § 11 ods. 8 zákona o PZP je viazaný na nesplnenie nepeňažnej povinnosti, aby poisťovňa neostala nečinná, čo nie je tento prípad, lebo poisťovňa konala a vyjadrenie zaslala. Mal za to, že úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne uplatňované zo strany žalobcu tak, ako o nich rozhodol súd vo výroku I. rozsudku sú dôvodné, nakoľko úroky z omeškania podľa § 11 ods. 8 v spojení s § 11 ods. 6 zákona o PZP sankcionujú neskoré prešetrovanie vybavenia poisťovej udalosti, avšak nezabavujú žalovaného platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 517 ods. 2 OZ, a to i v prípade, ak žalovaný svoje povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 zákona o PZP splnil včas. Žalobca dodal, že uhradil žalovanú istinu dávno pred podaním návrhu na súd, t.j. ak by žalobca nemusel uhradiť doplatok 1.316,58 eur (ktorý bol predmetom istiny v

tomto konaní), mohol tieto finančné prostriedky použiť na iný účel. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby odvolací súd výrokmi I. a III. napadnutého rozsudku potvrdil ako vecne správne.

4. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním doručeným súdu dňa 27.09.2019, ktorým zotrval na podanom odvolaní a plne sa pridržel v ňom uvedených dôvodov.

5. Ďalšie vyjadrenie podané nebolo.

6. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého rozsudku, postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

7. Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

8. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

9. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

10. Predmetom konania po čiastočnom späťvzati žaloby v sume 12,95 eur a zastavení konania v tejto časti bol nárok žalobcu na zaplatenie sumy vo výške 1.303,63 eur s príslušenstvom. Súd napadnutým rozsudkom žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalovanú istinu spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % p.a. zo sumy 1.316,58 eur od 31.01.2016 do 06.06.2018 a úrokom z omeškania vo výške 5,05 % zo sumy 1.303,63 eur od 07.06.2018 do zaplatenia, pričom žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 100 %. Žalovaný v odvolaní namietal nesprávne rozhodnutie súdu o príslušenstve pohľadávky a taktiež nesprávne rozhodnutie o pomere úspechu strán v spore, ktoré sa premietlo do výroku o náhrade trov konania. Úlohou odvolacieho súdu bolo preto preskúmať napadnuté rozhodnutie v časti týkajúcej sa žalobcovi priznaného nároku na úroky z omeškania zo žalovanej istiny a taktiež preskúmať správnosť výroku o trovách.

11. Žalovaný v odvolaní namietal nesprávnosť I. výroku napadnutého rozsudku v časti, ktorou súd priznal žalovanému úrok z omeškania vo výške 5,05 % p.a. zo sumy 1.316,58 eur od 31.01.2016 do 06.06.2018 a úrok z omeškania vo výške 5,05 % p.a. zo sumy 1.303,63 eur od 07.06.2018 do zaplatenia. Odvolací súd mal po preskúmaní prejednávanej veci za preukázané, že súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k prisúdenému príslušenstvu obmedzil len na uvedenie výšky a obdobia, za ktoré priznáva úrok z omeškania, a to bez toho, aby vysvetlil ako k takémuto právnomu záveru dospel a na základe akých ustanovení právnych predpisov nárok žalobcu na úroky z omeškania právne posúdil. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku k tejto časti nároku sa vzťahujúceho nemožno zistiť, v akých úvahách súdu má pôvod, resp. na akých skutočnostiach založil svoj záver o vzniku povinnosti na strane žalovaného zaplatiť úroky z omeškania. Z napadnutého rozhodnutia taktiež nevyplýva, na základe čoho súd ustálil výšku priznaných úrokov z omeškania. Súd síce poukázal na ustanovenie § 11 ods. 8 zákona o PZP, v odôvodnení rozsudku však neuviedol prečo a ako toto ustanovenie aplikoval. V časti rozhodnutia týkajúcej sa povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania preto absentujú základné východiská takéhoto rozhodnutia, umožňujúce vykonanie odvolacieho prieskumu a to pre nenaplnenie parametrov odôvodnenia rozhodnutia daných § 220 ods. 2 CSP.

12. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že odôvodnenie rozsudku súdu musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa v odôvodnení

svojho rozsudku musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozsudku (§ 220 ods. 2, 3 CSP) je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať správnosť rozhodnutia, a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí, t.j. musí byť preskúmateľné. Tieto požiadavky rozsudok súdu v časti týkajúcej sa priznaného nároku žalobcu na úroky z omeškania nespĺňa, v dôsledku čoho je v tejto časti nepreskúmateľný. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia predstavuje porušenie ústavne zaručeného práva na súdnu ochranu a odňatie možnosti konať pred súdom.

13. Keďže v ďalšom konaní sa súd bude musieť zaoberať vyššie uvedenými otázkami, považuje odvolací súd za potrebné upriamiť pozornosť na teoretické východiská, ktoré majú zásadný význam pre posúdenie dotknutej otázky, majúce pôvod v rozhodnutiach vyššieho súdu (najmä rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018), v ktorých bol vyslovený názor, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá mu bola uložená právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody. Peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona o PZP je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona o PZP, účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná a by bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poisťnej udalosti. V zmysle vyššie uvedeného teda prichádza zo strany súdu do úvahy skúmať, či si žalovaný svoju povinnosť ako poisťovateľ podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP splnil, pretože v prípade pozitívneho záveru, nie je tu povinnosť nahradiť žalobcovi úroky z omeškania, ktorá by nastúpila v takomto prípade až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, neuhradil v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP. Podmienka formulovaná zákonodarcom v ustanovení § 11 ods. 8 uvedeného zákona pre zaplatenie úroku z omeškania poškodenému podľa osobitného predpisu, ktorým je Občiansky zákonník vyžaduje záver o nesplnení si povinnosti poisťovateľa podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP (v stanovenej lehote oznámiť poškodenému výsledok šetrenia a prípadného krátenia poisťného plnenia, teda písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré nebolo toto poskytnuté v plnej výške). Nakoľko z odôvodnenia napadnutého rozsudku nemožno zistiť z hľadiska akých úvah súd dotknutú problematiku posudzoval, nezostávalo odvolaciemu súdu nič iné, ako jeho rozhodnutie v tejto časti podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a vrátiť vec v tomto rozsahu súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

14. Okrem toho sa odvolací súd stotožnil s výhradami žalovaného voči rozhodnutiu o pomere úspechu strán v spore, ktoré našlo vyjadrenie v III. výroku o náhrade trov konania. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 1.316,58 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,05 % zo sumy 1.316,58 eur od 31.01.2016 do zaplatenia, v ďalších podaniach však žiadal istinu už len s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % zo žalovanej istiny. Súd na uvedenú skutočnosť (odlišnosť v žalobnom petite) nereagoval a žiadnym spôsobom ju nezohľadnil, k zastaveniu konania v časti 4 percentuálnych bodov nedošlo a súd sa s uvedeným nevysporiadal ani v odôvodnení rozsudku, pričom žalobcovi priznal v spore plný úspech, čo sa premietlo do III. výroku o náhrade trov konania. S ohľadom na zrušenie rozsudku okresného súdu v časti I. výroku týkajúcej sa úroku z omeškania, pristúpil odvolací súd zároveň k zrušeniu tohto rozsudku v časti závislého výroku III. o náhrade trov konania. V ďalšom konaní bude úlohou súdu okrem iného uvedený nedostatok odstrániť a výrok o náhrade trov konania zároveň presvedčivo odôvodniť.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP mu vec vrátil na ďalšie konanie, v ktorom súd vec opätovne prejedná v intenciách vyššie uvedeného, vyhodnotí uplatnený nárok žalobcu v časti nároku týkajúceho sa úroku z omeškania, odstráni vytýkané nedostatky a svoje rozhodnutie zároveň presvedčivým spôsobom odôvodní v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 a 3 CSP, a to vrátane výroku

o trovách konania. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie zároveň rozhodne podľa § 396 ods. 3 CSP aj o náhrade trov odvolacieho konania.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).